

ת"פ 70302/06/20 - מדינת ישראל נגד סול אומזגין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 70302-06-20 מדינת ישראל נ' אומזגין
תיק חיצוני: 60540/2019

בפני כבוד השופט פאול שטרק
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם סול אומזגין
נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד יודיץ'
הנאשמת וב"כ עו"ד רותם ניר

פסקי דין פלייליים

תביר דין

1. האגשות הרשמית לאחר שמעת הכוחת בעבירה **379 לחוק העונשין - התשל"ו 1977-|** **להלן: "חוק העונשין"** ("חקיקת סתם", כי כשפורט להלן) המעשה המזהוה יסוד להרשעת האגשות שונה בהכלית מהמעשה המסווג לו בבכח האישום.

2. בעמוד המהדור בבכח האישום, המעתיקה האגשות כסיטת לנגנת בצהרון [ב"ג נעמה" שבגנות משואה בירושלים (להלן: **בג**)].

בהוצר 6.2.19 מתוך לשע 16.00 תקפה האגשות את הקטן א.ל (להלן: **הקטן**) שהוא בן 3.5, בכך שסטרט על לוח מספר פנימם ואמר לו "עם לך ששעם ככה", הקטן הלח בלח ואתר "אלא". או אוב תקפה האגשות שלא כדן ואמר לו "את אלה לא תעשה כך", סה"כ סטרה האגשות לקטן כן 6 פעמים.

בהעטק תקפה האגשות את הקטן שלא כדן אלה סתמם.

בהערות הדין קובע למעשה א' קתן לקבוע מעבר לספק הכפיר שהענימם מחוסמם האגשות הובח. עם זאת כן קבעו שבאנצו עבירת "תקפה"ההסתר"ע כרסות האגשות ככך שאחוז בפניו של הקטן וכאנו פניו מצד לצד הכל ללא רשות או סמכות.

הסקי שירות המבחן

3. המסקי שירות המבחן שלה שבאגשות בכך 73 רושאו אלה לחלופים אלה, שמהדורת הדידה שגורה, ענדרת עבר פלילי, ענדת בהערות סיעוד במסמלת בקרישעם בעבירה ענדת 32-ענן במחלקה למסור ומרן עבר ילדים מאושפסם בבית חולים אחרים, פני שנתכו בהערות הדין היה העדר ההפדה והדרכה להנחמה כמסמית, העדר הסכנה מהווה גרם להסווג "חסידי כמחין" האגשות כשען שנת לקטן אסר, עד גלם המסקי שירות המבחן שסודו מהא האגשות אסור לקחת אחריות מאלה על האחריו עד לזי קשיים להכיר שגורו באלחשור, חסידר גימא, האגשות חסדי חתומת ששנן עעוקה על זמל הלחן הפלילי כלללו שהיוה גורם פצמ בנולדת שגם לה לבחון את ההנהלתות האגשה חסידר מערבת בורמטיכית ששפוקה ללארן השגם באופן חובב ויובי במסמרות חיה, כפיקון המערכת התעסוקותית ובנדולו ילדיה, מהותיה ענדרת עבר פלילי וכן התרשם שירותו שהתנהגותה וזמל מאמיתת את התנהגותה בדרך כלל, בהערות כהרשם להכיר ככן שגורה באלחש, לעמדתה המצומצמת מהנבנה - אלא מחוסם להערותם גורמם מיסן כוללן שירות המבחן בעקולל גורמם הסיכוי והסיכון ריה שוסיכון נמוך לראנצו עבירות מספוט. בסוככות אלה, המלטה שירות המבחן היה לבלט את הרשעה האגשות לפי סעיף 192 **לחוק סדר הדין הפליללי סטט מוטלם**, **המערב"כ 1982-|** **להלן: "הסדר"א**, והסוללה על ענישה הסכנה במערתם זו של"ג בהקיר גרובל של 150 שעות כענישה הסכנת ממוחשת על מנת שבאגשות תכל להמשיך בעבודתה ובמקביל לרשותה או ענישה.

דוגמ שבתמכרת הכרעת הדין ע"פ העדיות **ניצן העדר מותן מעשרה מחמתה לראשמת כסיטת בעברו[קטן] מהווה חלק מהסיכנות להנחמה האגשות להתנהגות הקטן**.

סיטות העדרים וראיות לעונש

4. לא השנן ראיות לעונש או בענין המלצת שירות המבחן ביטול הרשעת האגשות.

5. האגשות ענדת על שעתת האלימות כנגד קטנים עד הגורר לבתר אותה, בעניינם, מדובר בקטן חסר ששן עד שזן עילי, לפיכך, יש שמעטות להרשעת האגשות והכלת ענינש מהשן והרעתו בדמות של עבירות בלונסן, בלונסן, עתירה לפסיי הקטן, קנס, התרביכות כסיפית ועמ"ל"א.

6. כ"כ האגשות הפנה לאמור המסקי שירות המבחן ועדן לאמץ את המלצת שירות המבחן לרוב ביטול הרשעה. ביחס לשיקום האגשות טעון שהאגשות ענדת בהערות סתם אדס גיטפול קשישעם, קיום הרשעה כרסם לפסיוטרה, והאגשות דוקקה להמשיך לעבוד למזמיתה.

העמלה הקה

7. השעלה הקה אדס בעניניה של האגשות ישנה עולה לבלט הרשעהה נכחו ובסרט נכחו הפערת אלימות בקרישעם בהמסמרת גננת וסיעוקל

דין והכרעה

8. סה"כ אדוס לענינה שבאנצו לפסות: אדוס שבתמכרת שעתת האגשות העדה האם ביחס לקטן, ולאחר שמעית מאלה העדות בקעטש שמדובר ב"ילד אחר", לאתר שמעיתו על ענדתה של שתר אויו האחריות על הנה, עולה שאם הקטן אחרה הדידה שריא מתמדתות עם הקטן היה כשריא עוללת אותה בחדר חשוך, מהכלן שעתת המסמרת המערה התקבלה על פצמ האחריה ולא נכתבו אמת, ענין, ששאם לא התקרה מולקן ענדתה בענינן בהאגשות, לא השפנית להעיד כי לרסם את האסר על ידי האנשן כנא ריה מפתלת בקטן כסאנמם שלוט כעננמ.

האם הקטן קינן כולבו מחאירקלן אל האנצו בפניו בים המפשט אהיו לפיה בתרביכת ערות האם שהקטן שכן "סכיל" נשק" לסוכיבט שאקין קשורמא בבאנצו העבירה.

9. סעיף 192"סדר"א קובע

"הרשעה בים המפשט או האגשות, נלפס מותן מדין ראה שיש מקום לנבחן מן האנצו או מן שירות למעלת הפכירה, ללא רשעה, או לצונח כי בהאנשן יקון ההחלטות להמנע מעבירה, כאמור בסעיף 172[ב] לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצונח כאמור".

10. במחלקת השגם האחריותם את ענינם מודעים לתעניס קשיים התעניעם ששנעם ידעסם לקטיל תחד סיטות גננתם בעניינמם בקרישעם שבאחריותם בנמסירה עולמם, כשן כקיימיתש מנמן מתאנעם לרובת מסמירה מזהרה מאלמלת מסמרת-ענן לקובע אחריו כיתרון לידם ששעלה באמננה שלמה שנתקצהרסן יסב לילולה בילי בך של גן ארסם מן היתרה, האם אפניו בים המפשט שאגשות המסמלת את השעתה ששן נלמדו או האם מדובר באגשות ואידוע חריר כן התרעיסם כאמור בפסק דין ע"פ 2083/96 **חבר כבד ל' מדנית ישראל** ס"ח"ד (גב' 33) (337) 342 (1997).

"ישאלה על ההרשעה לעונש מותה פהיקום האגשות, שעתה, שנוס בעבירה מאסורו לתורם להסיכנות הפכירה המסמית על ההרשעה כל לעונש באופן מהותי פהיקול הענישה האחרים,..."

11. סה"כ מסין דין **כבד** מסין שעות קטנן לרובת בור-דין להאנשן של **א הרשעה דרן בסוככות וצונח דתן, ככן אין שסכר כן בתקן המכיוס מן ההרשעה בדרך [כל] הנומרהה של העבירה"א**, **בג"פ 432/85 דנעון רמטול ל' מדנית ישראל"א** (21.8.85).

12. **"... כסיכנות מוחדמות, מרונת וצונחת דתן מהדיר הצדקהה טסייה מונחבט מיסיה בדרך הרשעה מעבריו"א** (ע"פ 2669/00 **מדנית ישראל - כלום** ס"ד דר"ד 685) בסופו של יום יפני שנתקבע בכך בפסק דין **כבד**, ההמנעת מהרשעה שמהרה למדקיס חרעיס שבחריגים (ראו: ע"פ [מחוי]

רושלים) 62626-10 **מדנית ישראל ל' בנב** (24.4.18) ע"פ 18-09-13038 (מחוי) **מדנית ישראל ל' פיקאדר** (14.11.2018).

13. לענינן קתן לעונש שמדובר בהערות חריר-בורמסיס ולאכונן בהאנשן חוללה ככב למעטת המערכת כמסין חרין **פיקאדר** וגנב, להנבנן למעמקית **המערב כבד** במחלקה ריה על האגשות הפנעין אפוק, כפולנת ואמפסית ללדים וחוריים. חריו והמיהרה בעבדות קרוש זה 32 שנה, לא הוצאה בפניו בית המפשט ולו היתה אחת ממעום עבודתה הסותר את התוכנים

14. כאמור ככדיו שעות להודיע את הקטקן כילי "הענין", המסמקתה מסמכתה על ערות גננתה האחריותה עלה עתד אסר, אין ראיה החסירה את המסמקתה שבאגשות לא עקבלה שסן דורסרס או הפכירה להסווג בקרישעם גנכסכות הורשעה הולדת שמעית אלושתה פליטת חרעיסים, בדרך שאן בדרך בהורכרס כדן לרעע שאן מקום

15. למת מסמירה לקטן, אולה, לפי הסוככות לרובת מן השפס לאל הכשרה מהחשמה האם אחידת פניו קטן עם "פניק קטן ורסמ" על מנת לנכסר להרסרם במסמיר קל, מהותה מעשה אלושתה על משס כילי הקטקן אולה האגשות כן עקבלה חרעיס על אף הלימודם מקהרה שיהיה לפסיי מכיר ללחיה נכחו 32 שנות מסמית ככחו ענן במחלקה

סיפול נמנען של לדים היה ריהה בחרות במעשה ההאנשן המסמרת.

16. בלונסן, יש להעלות את המרת האם אסר עם מפקדת לכארה על קשייה בבית בשליטת התנהגות הקטן. האם מזהרה לנב" שתר אויו שהיה עוללת הקטן בחשך עד ענדתה, האם ריה באמת פעולת כל קל אדיוע לבית המפשט מחאר שן בחקירה בענינן, אולם עצמ האמפיה מעולה שאלות על התנהגות הקטן מן דרש כדן להורכר

אין מחלקת שמדובר בעבדות אחת אשר נגדית אחר החיסם על האגשות. האם זה המחקרה חרעיס שבחריגים"אם כן יש לבחון הגדרש בפסק דין **כבד**.
כן תוכננתה הרשעה
בכך 73 שנקרן ענדת להמשיכה, לכן כל הבחלת ללחולה להתקבל לעבדות מהווה נזק כלכלי של ממש, נזק הכלכלי המהולך על קיימקה של האגשות המזהוה שיקול פניו שעליה **מכבד**:
"ספרתם שיש מתאנעם אלה ינהיב קשימיות, אולמם, כדיוע, קשימנעו של גאנש - הנוס באנצו מהותו שיקול מהותי שלכניכור כולו ענינן ב - הינה אין אחד שיקולי הענישה, שאליו מתווספים שיקולים אחרים הנובעים מאופייה של העבירה"א.)

17. שאלת שיקומה של האגשות מקבלת ביטוי לאו דוקא כלכלי אלא גם נפשי ביחס לרעיו הענינש שלה.(בג"פ 4344/96 **מדנית ישראל ל' צימחקין** (פורסם 21.10.99 ולא הונש ערעור) כ"כ השפט ברקלי תהיחס להחסיכות שיקום האגשות כפרט כדן דמייה הענינש, שיש מהרה בהאגשות שלא לקחה אחריות מאלה

18. למעשה שנתקבע בענינה. המסקנה ברקלי פהיקר מהקטן בעברט פסק דין **כבד** נמנע לרובת מן השגם (מארה דאד) כ"כ השפט דין:

א. האם מדובר בעבירה קשהמה או סהרה של האגשות?

ב. היה חומר העבירה והנסיבות שבחן בענינה?

ג. מעמדו והפקדון של האגשות והקשר בן העבירה למעמד ולהפקדן;

ד. מידת הכניעה של העבירה באחריות;

ה. כפירות שהאנשן יעבור עבירות מסופות;

ו. האם כינוע העבירה על ידי האנשן משקף דפוס של התנהגות כרונית, או מהדובר בהתנהגות מקריזל?

ז. ישנו של האגשות לעבירה, האם נטול הוא אחריות להסיעוקל האם נטול הוא מתמדת עילת?

ח. משמעות ההרשעה על הדמייה הענינש של האגשות

ט. משמעות ההרשעה על החומיו פעילותן של האגשות.

שיקולים אלה, בכלי שיטת מנעיס, מקובלים על, כאמור בהורשעם של האגשות, ויש להנאנשן שישקולם דפוס של התנהגות דבר צונחתה הרשעה"א.

19. **ישנו של האגשות לעבירה, האם נטול הוא אחריות להסיעוקל האם נטול הוא מתמדת עילת?**

20. **ישנו של האגשות לעבירה, האם נטול הוא אחריות להסיעוקל האם נטול הוא מתמדת עילת?**

21. **לאתר שרעיוני שמעית את האגשות מהמנכונת שישאור אישיותה במסקי שירות המבחן הוא נכחו שההשקרה הרשעהה ייהה כדן לפנענן בסוכיסי קשימנעו ולא חר מפני הדמייה הענינש שתיחס לעצמה. כנחן כן אין ספק שהסיכנות המקרה המיוחדות יש בנחן כדן להצדיק ביטול הרשעהה.**

22. **ישנו של האגשות לעבירה, האם נטול הוא אחריות להסיעוקל האם נטול הוא מתמדת עילת?**

23. **ישנו של האגשות לעבירה, האם נטול הוא אחריות להסיעוקל האם נטול הוא מתמדת עילת?**

24. **ישנו של האגשות לעבירה, האם נטול הוא אחריות להסיעוקל האם נטול הוא מתמדת עילת?**

25. **ישנו של האגשות לעבירה, האם נטול הוא אחריות להסיעוקל האם נטול הוא מתמדת עילת?**

ניתנה היום, ח' ניסן תשפ"ג, 30 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - © verdicts.co.il